

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 17. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 593 (alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 593:

Vil ministeren kommentere UUI alm. del - bilag 144 og forholde sig til henvendelsens kritik af den måde, boligkravet administreres på i familiesammenføringsager?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Udlændingestyrelsen kan i forhold til administration af boligkravet i udlændingelovens § 9, stk. 6, oplyse, at styrelsen ved alle ansøgninger om familiesammenføring foretager en konkret og individuel vurdering af, om den herboende ægtefælle råder over en selvstændig bolig af rimelig størrelse.

Ved lov nr. 394 af 14. april 2015 blev udlændingelovens § 9, stk. 6, ændret, således at den herboende ægtefælle skal råde over ”en selvstændig bolig” af rimelig størrelse. Af forarbejderne til denne lovændring fremgår vedrørende kravet om selvstændig bolig, at ”[d]et foreslås at ændre boligkravet, således at der fremover stilles krav om, at den herboende råder over en selvstændig bolig. Det medfører, at det som udgangspunkt ikke længere vil være muligt at opfylde boligkravet ved at leje værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig. Der skal ved vurderingen af, om der er tale om en selvstændig bolig, hovedsagelig lægges vægt på, om der er en selvstændig indgang til boligen, og om boligen fremstår som en enhed. Forslaget om at ændre boligkravet således, at der stilles krav om råden over en selvstændig bolig, styrker kravets integrationsfremmende formål.”

Samtidig med lovændringen blev der udstedt en ny boligkravsbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 721 af 13. maj 2015. Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at den herboende ægtefælle ”anses for at råde over en selvstændig bolig, når referencen som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer, fremlejer eller på anden lignende måde råder over brugsretten til en bolig eller en del af en bolig, jf. dog §

8. april 2017

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 4602
Akt-id 214374

1, stk. 5", og at det ikke er en betingelse i den forbindelse, at "boligen eller den del af boligen, som referencen råder over, har eget køkken eller toilet". Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 1, stk. 5, at "[v]ed en selvstændig bolig forstås som udgangspunkt en bolig, som har en selvstændig indgang, og som fremstår som en enhed".

Kravet om, at den herboende ægtefælle skal råde over en selvstændig bolig, vil som udgangspunkt ikke være opfyldt, hvis den herboende ægtefælle lejer værelser i eksempelvis sine forældres ejerbolig, medmindre den udlejede del af boligen i sig selv fremstår som en selvstændig bolig. Det er ikke til hinder for at opfylde boligkravet, at den herboende ægtefælle råder over en bolig eller en del af en bolig sammen med en eller flere andre personer, herunder ansøgeren, forudsat at boligen har en rimelig størrelse. Det vil dog i disse tilfælde som udgangspunkt være en betingelse, at den herboende ægtefælles del af boligen opfylder kravet om at være selvstændig i lovens forstand.

I den situation, hvor den herboende ægtefælle udlejer et eller flere værelser i sin bolig og ikke har en selvstændig (separat) indgang til sin bolig, har Udlændingestyrelsen i december 2016 ændret praksis, således at dette som udgangspunkt ikke længere er til hinder for at opfylde boligkravet. I forbindelse med besvarelsen af dette spørgsmål har styrelsen besluttet at rette henvendelse til de herboende ægtefæller i de sager, hvor der er givet afslag efter den tidligere praksis, med henblik på at genoptage sagerne, såfremt det ønskes.

Hvis den herboende ægtefælle råder over et eller flere værelser i et kollektivt bofællesskab kan boligkravet efter omstændighederne også anses for opfyldt. Efter styrelsens praksis er der som udgangspunkt tale om et kollektivt bofællesskab, når boligen består af minimum to værelser samt et ekstra værelse, som kan benyttes af lejerne i bofællesskabet, jf. § 3, stk. 4, i lov om almene boliger mv. Det vil ved vurderingen af, om boligkravet kan anses for opfyldt, bl.a. indgå, om boligens øvrige beboere er f.eks. den herboende ægtefælles forældre, idet det i disse tilfælde kan tale imod at anse boligen for et kollektivt bofællesskab."

Jeg har noteret mig Udlændingestyrelsens udtalelse, som ikke giver mig grundlag for at foretage yderligere.

Inger Støjberg

/

Merete Milo